

AKTIESELSKABET AARHUUS PRIVATBANK.

Aarhus, den 3. September 1925.

Til Ministeriet for Industri, Handel og Søfart.

København.

I Anledning af det højtærede Ministeriums Anmodning i Skrivelse af 8. f. M. til os om Udtalelser vedrørende Valutasituationen etc. skal vi tillade os at fremsætte følgende Bemærkninger.

Vi nærer den Opfattelse, at Kronen har været undervurderet til dels paa Grund af, at der adskillige Steder næredes en virkelig Tvivl om, at den kunde holdes — en Tvivl der underbyggedes af, at der ikke sporedes en fast Samfundsvilje til at dæmme op mod Faldet, der tilmed for mange Erhvervs Vedkommende paa daværende Tidspunkt følte som en behagelig Maade midlertidig at undslippe Verdensprisfaldet paa.

Med en slig Jordbund var det ikke vanskeligt at paaføre Kronen et unaturligt Fald gennem bevidst eller ubevidst Spekulation i Valuta, Varer eller faste Aktiver. Hertil kom endvidere Udlandets Mistillid til Danmark, der vel nok for en ikke ringe Del skyldtes Forbudet mod Eksport af dobbeltmøntede Obligationer, et Forbud der i hvert Fald i England udlagdes, som om Landet selv havde tabt Troen paa Fremtiden. —

Konsekvenserne af den iværksatte Kreditindskrænkning, der, selv om den visse Steder har ramt haardt, utvivlsomt har været nyttebringende, samt den samtidig anvendte høje Diskonto, der har været et uundgaeligt Vaaben og skaanet dem, der forstod dens Mission, for store Tab, skabte imidlertid Basis for den i Fjor trufne Valutaordning, der havde den store Fordel at sikre Kronen mod Spekulation i fortsat Fald, og det vil sikkert være ønskeligt, om der straks kunne træffes en Nyordning, der sikrer det Indvundne — en Ordning, der synes at have lige saa store Muligheder for at lykkes som i Fjor. Man vil tillige derved tilkendegive Landets Vilje til at føre Kronen i Pari, der skønnes at være dens berettigede Endemaal og den eneste Maade, paa hvilken vort Samfund kan genvinde Selvtilliden og Viljen til fortsat uafhængig Eksistens.

Som en af de vægtigste Motiveringer for Pariteten vil vi fremføre den store Betydning, der ligger i, at Flid og Sparsommelighed igen kan komme til „Højboards“, og det maa haabes, at der ikke lægges disse Bestræbelser unødvendige Hindringer i Vejen, da Kapitalopsparing er en Nødvendighed for en fast Valuta.

Virkningerne af den navnlig i den sidste Tid indtraadte Stigning i Kronekursen kan neppe bedømmes endnu.

Landbrugets Stilling er utvivlsomt god og ved den gode Høst yderligere konsolideret, saaledes at Pariteten kan taales, i hvert Fald for de Gaarde, der ikke har været i Handelen. De under Højkonjunkturen handlede Landejendomme, hvor Ejeren ofte intet ejede, vil maaske nok blive realiserede i de nærmeste Aar, men man kan sandsynligvis regne med, at et Prisfald i nogen Grad afbødes og kommer til at foregaa i Glideflugt, paa Grund af de mange nye Købere, der hvert Aar melder